

Învățătura care ne conduce la calea cea bună și dreaptă

Pastor VASILE BÎRLE
Președintele Comunității
Regionale Penticostale
Maramureș - Sătmar

După ce poporul evreu, raportându-se la celelalte popoare, cere judecătorului Samuel un împărat, Dumnezeu își descoperă atotputernicia, așa cum rezultă din textul biblic din 1 Samuel cap.12:16-17: „Acum mai așteptați aici, ca să vedeți minunea pe care o va face Domnul sub ochii voștri. Nu suntem noi la seceratul grânelor? Voi striga către Domnul și va trimite tunete și ploaie. Să știți atunci și să vedeți cât de rău ați făcut înaintea Domnului când ați cerut un împărat pentru voi.”

Samuel le arătase evreilor care va fi dreptul împăratului (1 Sam. 8:11-18), iar acum întărea că ceea ce ei ceruseră nu era un lucru bun: „Samuel a strigat către Domnul, și Domnul a trimis chiar în ziua aceea tunete și ploaie. Tot poporul a avut o mare frică de Domnul și de Samuel.”

Văzând această minune, poporul se căiește (v. 19) și îl roagă pe Samuel să mijlocească înaintea Domnului pentru ei. Ca un adevărat profet al Domnului, Samuel le comunică câteva adevăruri importante din partea lui Dumnezeu (1 Samuel 12:20-25) și subliniem afirmația lui Samuel care este totodată o promisiune: „*vă voi învăța calea cea bună și dreaptă*” (v. 23b). Din această expresie este extras și titlul articolului și al temei pe care o dezbatem.

De remarcat cele două cuvinte: „**VĂ VOI ÎNVĂȚA = ÎNVĂȚĂTURĂ**” și apoi cuvântul „**CALE**”.

Pentru noi, copiii lui Dumnezeu, termenul **ÎNVĂȚĂTURĂ** (sistem de îndrumări teoretice și practice, atât de important în toate domeniile de activitate) are o conotație și o semnificație aparte. Ne gândim, mai ales, la faptul că am primit „învățătura” sănătoasă de la **CEL MAI MARE ÎNVĂȚĂTOR** care este **DOMNUL** și **MĂNTUITORUL ISUS HRISTOS**. Mandatul nostru este să propovăduim această învățatură: „...propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura” (2 Timotei 4:2). Sfântul apostol Pavel ne avertizează cu privire la faptul că „... va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor” (2 Timotei 4:3-4). Gala Galaction traduce același verset astfel: „Căci va veni vreme când ... nu vor mai suferi învățătura sănătoasă - dornici să-și desfăteze auzul - își vor îngrămădi învățători după poftele lor”.

Adevărul este că astfel de învățători s-au îngrămădit în ultima vreme prin toată mass-media propovăduind o învățatură populist-uma-

nistă care pune pe primul plan individul, învățătorul – om și nu pe Marele Învățător: „*Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor*” (1 Timotei 4:1-2); „*În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău*” (2 Petru 2:1-2).

Sugestive mi se par și versurile poetului Nicolae Labiș din poezia cu titlul „Învățătura”:

„Învățătura e averea
Ce pururea o duci în gând
Și, fără raza ei, puterea
E doar un colb purtat de vânt.”

Învățătura e-o comoară
Ce nimeni nu ți-o poate lua,
Își va spori podoaba rară
Cu cât împarți mai mult din ea.”

Așadar, comentând puțin ce spune poetul, să nu uităm că puterea, oricare și oricâtă ar fi ea, fără învățatură, este „*doar un colb purtat de vânt...*”

Apoi, ca să împarți învățătura trebuie mai întâi să o ai, adică să ți-o însușești.

Al doilea termen important din titlul articolului este **CALE**: „*Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte*” (Prov. 14:12); „*Iar poporului acestuia să-i spui: «Așa vorbește Domnul: Iată că vă pun înaintea calea vieții și calea morții...»*” (Ieremia 21:8).

Calea cea bună și dreaptă este numită și „calea vieții” sau „calea adevărului” (2 Petru 2:2). Evanghelistul Luca o numește „calea păcii” (Luca 1:78-79) iar profetul Isaia, evanghelistul Vechiului Testament, o numește „calea sfântă” (Isaia 35:8).

Pe calea cea bună și dreaptă avem viață din belșug. Pe ea se află Adevărul adevărat. Există pace din abundență și, nefiind o cale lumească, pe ea merg doar cei sfinți.

Hristos Domnul a spus: „*Eu sunt calea, adevărul și viața*” (Ioan 14:6).

Dar care este învățătura care ne conduce la calea cea bună și dreaptă?

La ce se referă Samuel când se angajează să aducă poporului o astfel de învățatură?

„*Departa iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea cea bună și cea dreaptă.*”
(1 Samuel 12:23)